

ὁποίας ἡ θέα, ὡς γνωστόν, κατευνάζει καὶ καταπραΰνει τὰ ἐξηρηθισμένα νεῦρά μας, κατευναστικὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπενέργειαν προξενεῖ καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐλαχίστων ἐκείνων μορίων θαλασσίου ὕδατος, τὰ ὁποῖα συμπαρυσῶρει μὲζῆ του ὁ ἄνεμος καὶ ἐν οἷς ὑπάρχει χλωριούχον νάτριον (μαγειρικὸν ἄλας).

Τὸ μαγειρικὸν ἄλας ἤρχισαν ἀρτίως οἱ ἰατροὶ νὰ δίδουν εἰς μεγάλας δόσεις καὶ ἄνευ πάσης ἄλλης ἀναμίξεως κατὰ τῆς ἡμικρανίας καὶ ἄλλων παθήσεων τῶν νεύρων, καθ' ἃς δὲν εὐρέθη ἀκόμη ὡς αἰτίαι ἀνατομικὴ τις ἀλλοίωσις τοῦ νευρικοῦ ἡμῶν συστήματος.

Τὰ δι' αὐτοῦ μέχρι τῆς σήμερον γεγόμενα πειράματα ἐπέτυχον τὰ πλεῖστα, ἔκπαλαι δ' ἐπικρατεῖ ἡ ὑπὸ τῆς πείρας καθιερωθεῖσα συνήθεια νὰ δίδουν εἰς τοὺς ἐπιληπτικούς μαγειρικὸν ἄλας, ἅμα ὡς αἰσθανθῶσιν ἐπικειμένην τὴν ἔκρηξιν τοῦ πάθους των.

Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην διὰ μακρῶν νὰ ἐξάρωμεν τὰς ὠφελείας τῶν θαλασσίων λουτρῶν διὰ τὸ σῶμά μας. Εἰς τοὺς πάσχοντας τὰ νεῦρα εἶνε ἀπαραίτητον συστατικὸν τῆς θεραπείας των, οὐχ ἥττον δὲ χρήσιμα εἶνε καὶ εἰς τοὺς ὑποφέροντας ἀπὸ τὸν στομάχον. Παρατηροῦμεν ὁμῶς ἐν τέλει ὅτι μετὰ μεγάλης προσοχῆς πρέπει νὰ κάμνουν χρῆσιν αὐτῶν οἱ ἔχοντες προσβεβλημένην τὴν καρδίαν των, οἱ ὁποῖοι καλλίτερον εἶνε, πρὶν ἢ ἔμβουν εἰς τὴν θάλασσαν, νὰ συμβουλευθῶσι τὸν ἰατρόν των.

Δρ Φλς.

ΝΥΚΤΕΡΙΔΕΣ ΑΙΜΟΔΙΨΕΙΣ

Εἰς τὸν Βοτανικὸν Κήπον τῶν Παρισίων ἀποστέλλονται προσεχῶς ἐξ Ἀμερικῆς νυκτερίδες τινὲς ἐκ τοῦ εἶδους τῶν καλουμένων *Χιμαιρῶν* (Vampires).

Ἡ νυκτερίς εἶνε βεβαίως ἐκ τῶν ζῶων, ὧν ἡ προσέγγισις ἐμποιεῖ ἀπέχθειαν εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἀλλὰ τί εἶνε ὁ παρ' ἡμῶν κοινὸς πτερωτὸς μῦς ἐν σχέσει πρὸς τὸ γιγάντειον εἶδος ὅπερ ἀπαντᾷ τόσῳ συχνὰ ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ; Ἡ νυκτερίς αὕτη εἶνε μεγάλη ὡς ὄρνις, καὶ αἱ πτέρυγές της ἀνεφγμένα εἰσὶν ἔχουσι μῆκος 60-70 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Πτερυγίζουσα ἀπαισίως ἐν τῷ νυκτερινῷ σκότει ἀπειλεῖ τὴν ζωὴν τοῦ ὀδοιπόρου ὃν ἡ νύξ ἀναγκάζει νὰ σταθμεύσῃ ἐν τῇ ἐρημίᾳ.

Ἡ φοβερὰ νυκτερίς ἐκλήθη *Χιμαίρα* ὡς ἔχουσα ἀκριβῶς τὰς ιδιότητας ἃς ἡ μυθολογία ἀπέδιδεν εἰς τὸ φανταστικὸν ἐκεῖνο ὄν. Ἡ νυκτερίς αὕτη οὐδὲν ἄλλο εἶνε, κατὰ τινὰ φυσιο-

δίφην, ἡ πελωρία πτερωτὴ βδέλλα ζῶσα διὰ τοῦ αἵματος τῶν ζῶων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Κυρίως βρίθεται τοιούτων *Χιμαιρῶν* ἡ Κολομβία, εἰς ἣν ἀνήκει καὶ ὁ ἰσθμὸς τοῦ Παναμᾶ.

Τὴν ἡμέραν καθεύδει ἀνητημένη ἀπὸ τῶν κλάδων μεγάλων δένδρων ὅπου ὀλιγώτερον φῶς καὶ πλείων ἐρημία. Ἀλλοίμονον δ' εἰς τὸν ἀτυχή ὃν ἡ μοῖρα φέρεται πλησίον αὐτῆς κατὰ τὴν ἑσπέραν, ἀλλοίμονον εἰς τὸν κατάκοπον ὀδοιπόρον ὅστις ζητήσῃ ἄσυλον ὑπὸ τὴν σκέπην πυκνοφύλλου δένδρου. Θὰ κοιμηθῆ καὶ δὲν θὰ ἐξυπνήσῃ πλέον! Ἐν διαστήματι μιᾶς ὥρας ἡ νυκτερίς θ' ἀπομυζήσῃ ὅλον τὸ αἷμα αὐτοῦ, καταλείπουσα τὸ ἄψυχον σῶμα εἰς βορᾶν τῶν σαρκοφάγων ὀρνέων καὶ ζῶων.

Κορεσθεῖσα αἵματος ἡ νυκτερίς ἀνίπταται βρέως καὶ ζητεῖ κρύπτην ἐν τῷ φυλλώματι κολοσσαίου δένδρου. Ἡ νυκτερίς αὕτη ἐπλάσθη γονιμωτάτη ὑπὸ τῆς φύσεως· τίκει ἐκάστοτε ἐξ ἡ ἑπτά, καὶ ἐκλέγει τὴν φωλεὰν αὐτῆς ἐν σχισμῇ βράχου ὡς οἶόν τε ἀπροσίτου εἰς τοὺς ὄφεις καὶ ἄλλα ἐρπετά, ἅτινα πολὺ ὀρέγονται τῆς τροφῆς ταύτης. Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν γέννησιν αὐτῶν τὰ νεογνά ἔχουσι καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὰς ἀρετὰς τῶν γονέων.

Οὐχὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου νέος τις Ἀμερικανὸς ὀνόματι Μοραλές, ἐπανερχόμενος ἑφιππος εἰς τὴν πόλιν ἐξ ὀδοπορίας μακρᾶς κατελήφθη ὑπὸ τῆς νυκτὸς ἐντὸς δάσους. Προσκρούσαντος δ' αἰφνης τοῦ ἵππου καὶ πληγέντος βραδέως ὑπὸ κορμοῦ δένδρου, ὁ νέος κατέπεσεν ἀναίσθητος ἐν ἀρχῇ. Συνελθὼν δ' εἶτα ἔκρινεν ἀδύνατον νὰ διέλθῃ τὰς πολυπλόκους ἀτραπούς τοῦ δάσους πεζῇ καὶ ἐν βαθυτάτῳ σκότει. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ σταθμεύσῃ ὑπὸ τὰ δένδρα μέχρι τῆς ἡοῦς.

Συλλέξας ξηρούς τινὰς κλάδους ἤναψε πύραν ἵνα ἀπομακρύνῃ τοὺς ὄφεις καὶ τὰ θηρία, εἶτα δὲ καλυφθεὶς διὰ τοῦ ὀδοιπορικοῦ του καλύμματος, κατεκλίθη καὶ κατὰ μικρὸν ἀπεκοιμήθη λησιμονήσας πάντα κίνδυνον.

Εὐθὺς τρεῖς νυκτερίδες ἤρξαντο πτερυγίζουσαι ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀτυχοῦς. Βαθυμῆδὸν δὲ κατήρχοντο, προσήγγιζον τὸ θῦμα, ἐφ' οὗ τέλος προτεκολλήθησαν ἡρέμα. Ἡ μία τούτων ἡ μεγίστη προσκολληθεῖσα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου εἰσήγαγε τὸ ρύγχος διὰ τοῦ περιλαιμίου εἰς τὸν τράχηλον τοῦ κοιωμένου, ἐνῶ αἱ δύο ἄλλαι ἀπεμύζων τὰς παλάμας αὐτοῦ.

Καὶ ἐνῶ ἀπερρόφουν διὰ τῆς γλώσσης αὐτῶν τὸ νωπὸν αἷμα, ὅπερ ἔρρει δαψιλῶς ἀπὸ τῶν πληγῶν, αἱ νυκτερίδες ἀνακινουσαι τὰς πτέρυγας αὐτῶν ρυθμικῶς ἐρρίπιζον τὸ θῦμα, ὅπως διὰ τῆς γλυκείας δρόσου καταστήσῃσι τὸν ὕπνον αὐτοῦ εὐάρεστον καὶ διαρκῆ.

Ἀλλὰ κατὰ καλὴν τύχην ἕτερος ὀδοιπόρος

μετά τεσσάρων Ἰνδῶν θεραπόντων διήρχετο ἑφιππος τὴν νύκτα ἐκείνην τὸ δάσος. Προσελευσθέντες ὑπὸ τοῦ φέγγους τῆς πυρᾶς, ἐπέζευσαν καὶ ἐβάδισαν κατοπτεύοντες καὶ ἐρευνῶντες. Οὕτως ἔφθασαν ἐκεῖ ὅπου ἐτελεῖτο τὸ φρικῶδες δράμα. Οἱ Ἰνδοὶ ἄνευ χρονοτριβῆς ἐπέπεσαν κατὰ τῶν τριῶν νυκτερίδων, αἵτινες βεβαρημέναι ἐκ τοῦ αἵματος μόλις ἐκινούντο, καὶ ἐφόνευσαν αὐτάς δι' ἀνημμένων δαυλῶν.

Ὁ Μοραλὲς μόλις ἔσχε τὴν δύναμιν ν' ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς· ἡ ἀπώλεια τόσου αἵματος εἶχε καταστήσῃ αὐτὸν παράλυτον. Ἐδέσαν προχείρως τὰς πληγὰς καὶ ἐπὶ αὐτοσχεδίου φορεῖου μετεκόμισαν αὐτὸν εἰς τὴν ἐγγυτάτην οἰκίαν. Ὁ ταλαίπωρός ἐπὶ εἴκοσιν ὅλας ἡμέρας διετέλει ἐν κινδύνῳ, καὶ παρῆλθε χρόνος πολὺς ἕως οὐ τελείως ἀνγκητήσῃ τὰς δυνάμεις του.

H.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ὁ χρόνος εἶπε ὁ ἀγρός μου, ἔλεγέ ποτε Ἴταλὸς συγγραφεὺς. Καὶ ὄντως ὁ χρόνος ὁμοιάζει πρὸς ἀγρόν, ὅστις μένων μὲν ἀκαλλιέργητος οὐδὲν φέρει ἢ μᾶλλον φέρει ἀκάνθας καὶ τριβόλους, καλλιεργούμενος δὲ ἀνταμείβει πλουσιοπαρόχως τὸν φιλόπονον.

Ὁ χρόνος εἶπε τὸ ὕψωμα τῆς ζωῆς, ἔλεγεν ὁ Φραγκλῖνος. Ἀνάγκη λοιπὸν ἀπόλυτος νὰ γινώσκωμεν ἀκριβῶς πόσου τιμᾶται ἕκαστος πῆχυσ τοῦ πολυτιμοτάτου τούτου ὕψωματος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων τῶν ἀποσταλέντων εἰς τὴν ἐν Βονωνίᾳ μουσικὴν ἔκθεσιν εἶνε καὶ τὸ κρανίον τοῦ Δονιζέττη, ὑποστάν παραδόξους περιπετείας, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐπιστολῆς ἣν ἔγραψεν ὁ ἐκ πάππου ἀνεψιὸς τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμένων Ἰ. Δονιζέττης πρὸς τὰς ἐφημερίδας, ἀναιρῶν δημοσιευθείσας τινὰς πρότερον ἀνακριθείας. Κατὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, τὸ κρανίον τοῦ Δονιζέττη παρέλαβε πρὸς μελέτην ὁ κατὰ τὸ 1848 ἐνεργήσας τὴν νεκροφίαν ἱατρός Κάρκανος, ὅστις μετ' οὐ πολὺ ἀπέβησε, τὰ δ' ἐπιπλα καὶ σκεύη αὐτοῦ ἐξεποιήθησαν ἐπὶ δημοπρασίας. Ὅτε τὰ λείψανα τοῦ μουσουργοῦ τῆς Δουκίας καὶ τῆς Φαβορίτας μετεκομίσθησαν ἀπὸ τοῦ νεκροταφείου εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Περγάμου καὶ κατετίθησαν εἰς τὸ ἀνεγερθὲν αὐτῷ παρὰ τῶν δύο του ἀδελφῶν μνη-

μεῖον, ἀνεμνήσθησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι τὸ κρανίον δὲν εἶχεν ἐπιστραφῆ παρὰ τοῦ ἱατροῦ Καρκάνου, ἐρένης δὲ γενομένης καὶ τῆ βοηθείᾳ τοῦ καταλόγου τῶν ἐκποιηθέντων ἐπὶ δημοπρασίας ἀντικειμένων, ἀνεκαλύφθη ὅτι εἶχε πωληθῆ μία κύλιξ ἀντὶ ὀλίγων λεπτῶν πρὸς τινὰ ἀλαντοπώλην. Ἐπορεύθησαν πρὸς αὐτὸν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἀνεῦρον τῷ ὄντι ἐντὸς τοῦ συρταρίου τῆς τροπέζης του τὸ ζητούμενον κρανίον. Ὁ ἀγαθὸς ἀλαντοπώλης ἀγνοῶν τὴν προέλευσιν τοῦ ἀντικειμένου ἐκείνου, ἐχρησιμοποίησεν αὐτὸ ὡς νομισματοδοχείον. Ἐξηγοράσθη τότε τὸ κρανίον ἀντὶ τιμῆς ὑπερτέρας καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Περγάμου, ὅπου ἔκτοτε θρησκευτικῶς φυλάσσεται.

Οἱ ἐν Σουδᾶν Ἀραβες πιστεύουσιν ὅτι πάντα κεραυνὸν παρακολουθεῖ ἡ πτώσις ἀερολίθου σιδηρούχου. Ὁ κατέχων τεμάχιον τοῦ τοιούτου σιδήρου θεωρεῖται εὐτυχής. Αἱ μάχαιραι καὶ τὰ ξίφη τὰ κατασκευαζόμενα ἐξ αὐτοῦ καθιστῶσι, κατὰ τὴν δοξασίαν των, ἀτρώτους τοὺς ἐν ταῖς μάχαις φέροντας αὐτά, προστατεύουσι δὲ καὶ διαφυλάττουσιν αὐτοὺς εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τοῦ κεραυνοῦ. Ὁ σείκης Νάσρ, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Τακκάλα, ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ κατὰ τῶν Αἰγυπτίων χάρις, ὡς λέγουσιν, εἰς ξίφος κατασκευασθὲν ἐκ τοιαύτης ὕλης. Πιστεύουσι πρὸς τοῦτους οἱ Ἀραβες ὅτι τὸ πῦρ τὸ ἀναφθὲν ἐκ τοῦ κεραυνοῦ δὲν κατασβέννεται εἰμῆ δι' ὀλίγου γάλακτος. Ὁ κατεργαζόμενος τὸν μετεωρίτην σίδηρον σιδηρουργὸς μεταχειρίζεται ὡσαύτως γάλα ἀντὶ ὕδατος, διότι τοῦτο ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ καταφθεῖρῃ τὸ μέταλλον.

Οὐχὶ σπάνια εἶνε τὰ παραδείγματα πτωχῶν ἀπροσδοκῆτως πλουτησάντων ἐκ τῆς εὐνοίας τῆς Τύχης ἐν λαχείοις. Ἐν τοιοῦτον ἀναφέρουσιν αἱ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁμογενής, κατοικῶν ἐν Τοπχανέ, Ἰωάννης Ἀποστολίδης καλούμενος, μέχρι τῆς προτεραίας ἐν ἐσχάτῃ πτωχείᾳ καὶ ἀπεγνωσμένῃ καταστάσει διατελῶν, εὐρέθη αἰφνης πλούσιος καὶ εὐδαίμων. Ὁ δυστυχὴς οὗτος οἰκογενειάρχης δυνάμενος νὰ πορίζηται ἄλλοτε ἀνέτως τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, εἰς τοιαύτην περίεστη ἐπ' ἐσχάτων, ἕνεκα περιπετειῶν τῆς τύχης, ἐνδειαν καὶ στέρησιν, ὥστε μὴ ἔχων οὔτε τὸ εὐτελὲς μίσθωμα τοῦ πενιχροῦ οἰκίαικου, ἐν ᾧ κατῴκει μετὰ τῆς οἰκογενείας του νὰ ἀποτίσῃ, διέτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ ἐκλήθη ἐξ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότη. Οὕτω δ' ἀπεγνωσμένος λαβὼν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς συζύγου αὐτοῦ ἐν δακτυλίδιον αὐτῆς, κοχλιάριά τινα μικρὰ ἀργυρᾶ καὶ μίαν μετοχὴν τοῦ Λαχειοφόρου δανείου τῆς πόλεως Βουκουρεστίου, ἣν εἶχεν ἀγοράσει πρὸ δεκαοκταετίας, ἐτρόπη τὴν εἰς τὴν μεγάλην τῆς πόλεως ἀγορὰν ἄγουσιν ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐκποιήσῃ ταῦτα. Ἐπειδὴ ὁμως φθὰς εἰς Γαλατᾶν,